

ANNONSE

KULTUR KODE NYHETER

- Det umulige er mulig

TUNGE SAKER: Marit Tingleff (til v.) arbeider med malerier på store steingodsfat. Fargene kommer frem i løpet av prosessen med å brenne fatene til keramikk. Da oppstår også sprekker som Tingleff har limt med epoksy og gjort til en del av verket. Keramikk er alltid blitt reparert, kommenterer Torbjørn Kvasbø. Hvert av fatene veier 350 kg og står på vogner som opprinnelig er brukt av glassmestere. foto: Skjalg Ekeland

✚ Av olav Gorseth
 13. mai 2019, kl. 22:47

Over 40 år etter at de var sentrale i kunstneropprøret i Bergen, forenes Marit Tingleff, Kar Dyrdal og Torbjørn Kvasbø i utstillingen «Krefter» på Kode.

DEL

ANNON

**FLISE
 KOMPAN**

11. JUNI - 18

Introduksjo

-25

PÅ TYGO MØB

SE TILBU

ANNONSE

ANNONSE

verisure

TA TESTE

Alarm med dørlås

Få tilbud på 24/7 overvåket boliga

Utstillingen består av gigantiske, vevde tepper (Dyrdal), malerier på svære keramiske fat (Tingleff) og store keramikk-skulpturer av rør i forskjellige former (Kvasbø). Felles for de tre kunstnere er at de presser grensene for hva som er mulig å få til med de teknikkene de arbeider med.

– Rutine er døden. Vi skal alltid videre. Hvor mye tåler materialene vi jobber med? Vi har det felles at vi mener at det umulige er mulig, sier Torbjørn Kvasbø om trioen.

Tidsånden

Førstekonservator Anne Britt Ylvisåker sier at opprøret i Bergen på Bergen Kunsthåndverkskole på 1970-tallet var en del av tidsånden.

– Det var en tid da alle sannheter skulle utfordres. Alt skulle snus på hodet. De unge respekterte ingen grenser, ingen regler, ingen autoriteter. Alle gikk i tog mot alt, for å si det enkelt. Samtidig skjedde det et faglig skifte. Det tradisjonelle idealet innenfor brukskunsten var strenge formkrav og at det skulle være umulig å se hvem som hadde laget en gjenstand. Det nye var at kunstneren skulle bli synlig gjennom verkene sine.

Et møte med kunstner Torbjørn Kvasbø / KODE Kunstmuseer

Kort sagt endte uroen på kunsthåndverksskolen med at alle lærerne sluttet. Etter hvert fikk studentene stadig mer innflytelse både på hvem lærerkreftene var og hvordan undervisningen ble lagt opp. Dette har alle de tre Kode-kunstnerne videreført gjennom egen undervisning senere i livet.

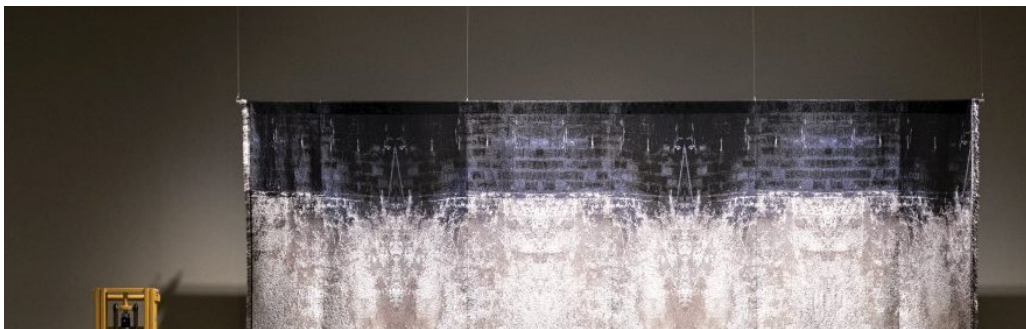
BRYTNINGSTID: – 1970-tallet var en brytningstid. I Bergen ble det skapt nye utdanningsformer, sier Anne Britt Ylvisåker i Kode (til v.).

Valgte egne lærere

– Rektor kalte og inn og sa at vi kunne disponere en årslønn til å engasjere lærerkrefter vi ville ha. Vi fant de mest interessante i England. Vi kontaktet dem og tilbød dem å jobbe sammen med oss i verkstedene, med sine egne ting. Det var den måten vi ønsket å lære på. Vi fikk dem vi ville ha, vi plukket fra stjernehimmelen, sier Kvasbø.

«Rutine er døden. Vi skal alltid videre. »

Han understreker at ordningen i Bergen la grunnlaget for en gjestelærerkultur som senere har spredd seg til hele kunstfeltet.

DIMENSJONER: Den gule gaffeltrucken til venstre i bildet sier noe om dimensjonene. I bakgrunnen henger et av Kari Dyrdals tepper.

Egne arbeidsformer

Et møte med kunstner Kari Dyrdal / KODE Kunstmuseer

De tre kunstnerne har alle utviklet helt egne arbeidsformer.

– Keramikk har tradisjonelt vært lagringskrukker, det er bevart 8.000 år gamle helt intakte og rikt dekorerte krukker i Kina. Jeg bygger opp mine rørmoduler i denne tradisjonen, samtidig som jeg utfordrer grensen for hva som kan skapes i leire, sier Kvasbø.

Han bruker en syv meter lang vedfyrt ovn til å brenne keramikken. Det tar flere dager.

Marit Tingleff har spesialisert seg på en teknikk der hun kombinerer steingods og maleri. Etter at grunnformene er skapt, maler hun lag på lag med leiremaling. Først etter at de store fatene er brent, kan hun se hvordan fargene egentlig blir, hvordan ulike nyanser av grått blir til fargesprakende malerier.

– Det er helt vanlig at slike arbeider slår sprekker. Det har jeg valgt å utnytte, sier Tingleff.

Digital vev

Et møte med kunstner Marit Tingleff / KODE Kunstmuseer

Kari Dyrdal er den eneste bergenseren i trioen. Hun arbeider med digital vev i svært store formater. Fredag åpner hun to utstillinger i Bergen. I tillegg til Kode, stiller hun også ut i galleri Kraft. I Tårnsalen på Kode skal et av teppene hennes bygges opp som en skibakke. Det er altså stor spennvidde i uttrykkene de tre kunstnerne står for, og arbeidsmetodene de bruker. Men som Kvasbø sier:

– Hvis gjenstanden fungerer, betyr det ingenting hvordan den er laget.

Les mer om: [kultur](#) [Kode](#) [Nyheter](#)

Se kommentarer